

01/12/2019

Μητροπολίτης Κερκύρας: “Να αναζητήσουμε το έλεος του Θεού”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Στην Ιερά Μονή Πλατυτέρας λειτούργησε το πρωί της Κυριακής 1η Δεκεμβρίου 2019 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος. Στο τέλος της θείας λειτουργίας ο κ. Νεκτάριος τέλεσε το ετήσιο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του μακαριστού προηγούμενου της Ιεράς Μονής Αρχιμανδρίτου Μεθοδίου Μεταλληνού, ο οποίος υπήρξε στενότατος συνεργάτης του κ. Νεκταρίου, διατελέσας πρωτοσύγκελλος μέχρι της εκδημίας του.

Μιλώντας προς το εκκλησίασμα ο κ. Νεκτάριος αφορμήθηκε από την ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του τυφλού της Ιεριχούς. Επεσήμανε ότι το Ευαγγέλιο μάς δείχνει τι ήρθε ο Χριστός να προσφέρει σε μας. Μέσα από το Ευαγγέλιο αυξάνεται η πίστη μας και η πνευματική μας πρόοδος, την οποία λαμβάνουμε μέσα από την Εκκλησία, την μυστηριακή ζωή της, τον προσωπικό αγώνα του ο καθένας.

Ο τυφλός της Ιεριχούς αναφωνεί: “Ιησού, υιέ Δαβίδ, ελέησόν με”. Η Ιεριχώ είναι ο κόσμος στον οποίο ζούμε κι εμείς. Άλλοι μέσα σ’ αυτόν τον κόσμο είναι συνειδητοποιημένοι για την παρουσία του Θεού και άλλοι έχουν την συνείδηση της αποστασίας από τον Θεό και έχουν επιλέξει τα έργα της αμαρτίας.

Ο τυφλός αναζητούσε το φως. Δεν του έλειπε μόνο το αισθητό φως, αλλά και το πνευματικό, της παρουσίας του Θεού. Το θαύμα της θεραπείας του από τον Χριστό είναι διττό. Οι άνθρωποι σήμερα αναζητούν να δούνε θαύματα, για να πιστέψουν. Ο τυφλός όμως είχε πίστη και δεν περίμενε το θαύμα για να πιστέψει.

Η πίστη εκφράζεται με την προσευχή, την ομολογία. Το “ελέησόν με” είναι κραυγή προσευχής. Είναι η αναγνώριση ότι ο Χριστός είναι ο Κύριος, που μπορεί να μας ανυψώσει από το βάθος της πτώσεως. Το έλεος του Κυρίου είναι δύναμη, ευσπλαχνία, αγάπη, σωτηρία. Καταδιώκει όλους μας πάσας τας ημέρας της ζωής μας. Οποιος δεν αισθάνεται το έλεος είναι φτωχός πνευματικά. Ο εκζητητής είναι

στην πραγματικότητα πλούσιος στην ζωή του. Δεν είναι τα υλικά αγαθά το πρόβλημά μας. Η πλούσια πνευματική παρακαταθήκη είναι το ζητούμενο. Παλαιότερα την οδό της εκζητήσεως του ελέους του Θεού μας την έδειχναν και μας άφηναν ως παρακαταθήκη οι γονείς, οι δάσκαλοι, οι πνευματικοί πατέρες, το φιλοκαλικό πνεύμα. Σήμερα, υπάρχει έλλειψη.

Κραυγή του καθενός μας πρέπει να είναι το “ελέησόν με”. Αυτό καλλιεργείται στις μοναστικές αδελφότητες. Είναι προσέγγιση της ακτίστου χάριτος του Θεού. Το ζούνε οι άνθρωποι που αγωνίζονται καθημερινά να διαγράψουν από τον νου και τις καρδιές τους την αμαρτία και τις βλαβερές επιθυμίες και ομολογούν συνεχώς το όνομα του Θεού.

Ο κ. Νεκτάριος, ευχαρίστησε τον καθηγούμενο π. Τιμόθεο Γεωργίου για την ευκαιρία να συλλειτουργήσουν και να μνησθούν του μακαριστού γέροντος π. Μεθοδίου Μεταλληνού, ο οποίος ξεχώρισε για το αληθές και μελίχιον του χαρακτήρος του, ήταν στραμμένος προς τον Θεό τον οποίο ηγάπησε παιδιόθεν, ομολόγησε, ευεργέτησε με το μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως, καθώς και με την σοφία και την μεστότητα του νου και της καρδιάς του πλήθος ανθρώπων.